

Kedves leendő Erasmus-társ!

Szeretném veled letisztázni még a legelején: még ha azt is kellett volna írni, de ez nem egy élménybeszámoló. Ugyanis nem vagyok egy nagy író, és sajnós a szókinccsem túl sekélyes ahhoz, hogy kifejezzem azt a sok élményt, tapasztalatot, nyugalmat, szeretetet, melyet Ulmban éltem meg, és azt a bánatot, amit akkor éreztem, amikor haza kellett jönnöm. Ha ezt most olvasod, valószínűleg már fontolgatod a gondolatot, hogy egy másik országban kipróbáld magadat, hogy megtud, milyen is egy multikulturális élet. Az, hogy miért szeretnél kimenni, lényegtelen. Megéri – hidd el –, megveled a számításaidat – még ha nem is úgy, ahogy előre reméled –, és mert egy olyan élményben lesz részed, ami életed végéig el fog kísérni.

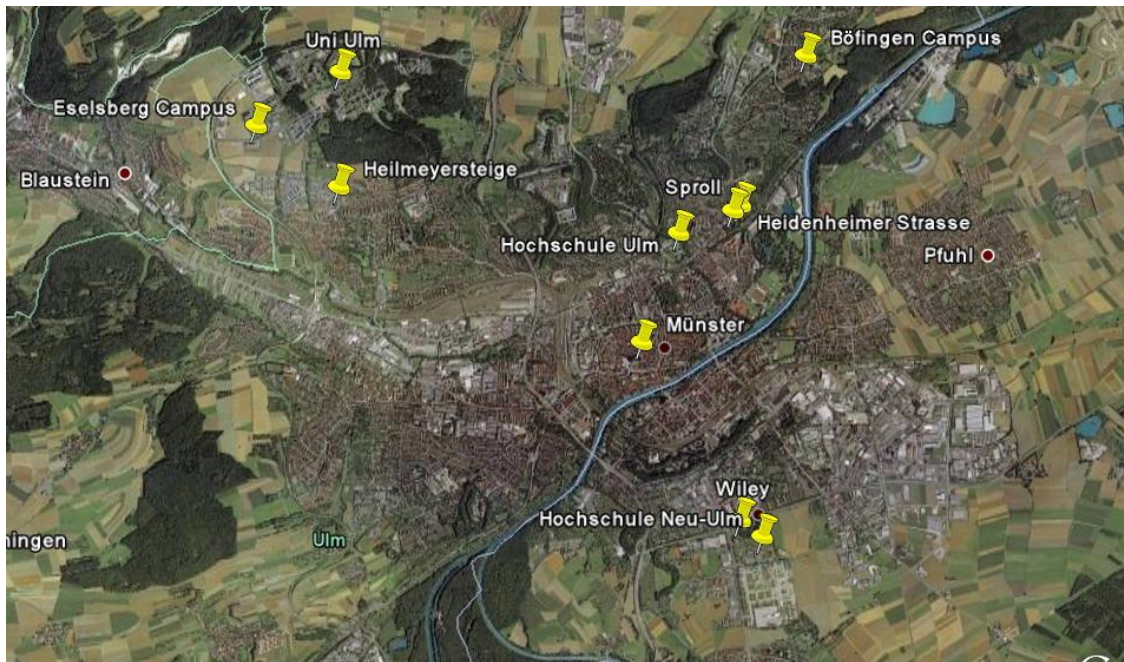
Így tehát a mesélés és leírás helyett megpróbálok néhány használható tippet adni, hogyan is lehet könnyebben túlélni a nehézségeket, és hogyan tudsz magára a kinti életre koncentrálni. Lesznek benne triviálisnak tűnő tanácsok, lesznek olyan „anyukásak” is, és igen valószínű, hogy lesznek olyanok, melyek rád nem lesznek igazak, vagy nem vonatkoznak rád, ezt nem tagadom. Én fél évet töltöttem el Ulmban, a Wiley kollégiumban laktam, és a rendes német tanórákra jártam be, ezekről tudok csak első kézből származó tapasztalatokat adni. Nem árulhatok el neked mindent, valamit neked is meg kell tapasztalnod.

- Ulm tökéletes választás, bármilyen típusú ember is legyél. Minden megvan benne, aminek egy városban lennie kell (normális közlekedés, megfelelő boltok, hangulatos szórakozóhelyek, stb...), de mégis bejárható gyorsan, még gyalog is (biciklivel meg pláne). A környék gyönyörű, a Dunán még nyugodtabban lehet evezni, mint itthon, és az emberek sem rohannak. Ráadásul Bajorország és Baden-Württemberg határán fekszik, így fél Németország nyitva áll előtted.
- A Hochschule Ulm egy gyakorlatorientált főiskola, ha valamit tanulsz, akkor azt egyből gyakorlatban ki is próbálhatod. A tárgyak jók, hasznosak, és a gazdasági informatikus képzés is jobban megtalálja az egyensúlyt az informatika és a közgazdaságtan között. Sok az órai projekt- és csoportmunka. Nyelvtudásnál elengedhetetlen az angol, és a német sem elhanyagolható, de ezt úgyis leellenőrzik a kiutazás előtt. Angolul szinte mindenhol el lehet boldogulni, a Wiley melletti boltban a *Guten Tag!*-omról hallották már (pedig leültem azt a négy évnyi németórát...), hogy nemzetközi diák vagyok, és angolul köszöntek vissza. A sváb kiejtéstől sem kell megijedni, meg lehet szokni, és mindenki beszéli a *Hochdeutsch*-ot. Ha érted az oroszok által beszélt németet, akkor ezzel sem lesz problémád.

- Az első héten segítenek elintézni mindent. Pontosabban majdnem mindent elintéznek helyetted. Elvisznek diákot csináltatni, elvisznek számlát nyitni, elvisznek telefont venni, elvisznek tárgyakat felvenni, elvisznek a többiekkel összeismerkedni. Neked a szoba belakásán kívül sok önálló feladatod nem lesz az elején. Majd kaptok egy kis útikalauz füzetecskét érkezéskor, abban megtaláljátok, hogy melyik kóli közelében mi van, melyik sörözőt hol találjátok. A regisztrációs irodában kapjátok meg elvileg az ingyenes bérletet a tömegközlekedésre. És ne felejtsd el, minden papírt tarts meg, mert akár később is szükség lehet rá, és nehéz pótolni!
- A szobák felszereltsége változó. Az „egy ágy, egy szék, egy asztal” kombináció alapfelszereltség, minden más csak a szerencsén múlik (még a függöny is). Kicsit IKEÁs, olyan „csináld-magad”, sokat számít, hogy mit örökölsz az előző lakótól (elvileg semmit, mindent ki kell dobni költözéskor). A szobák mérete is kollégiumonként, épületenként változik, az enyém a magyar kollégiumi viszonyokhoz hasonlítva három-négy személyes szoba volt.
- Wiley-ban a D épületben két szobához jár egy konyha, a többi épületben folyosónként egy. Az egyik előnye, hogy csak egy emberrel osztozol a konyhán (és a hűtőn), a másik előnye, hogy jobb a felszereltsége, és több a tered, de ez a csak mirelit kaját „főző” embereknek nem nagy előny. A Heidenheimerstrassén is közösségi konyha van. Tányért, evőeszközt vigyetek, edény a szerencsén múlik, és mikrohullámú sincsen mindenhol.
- A kollégiumok szolgáltatásai erősen különböznek. Wileyban szauna és pingpongasztal van, míg például a Heilmeyersteige-ban még zeneszoba is várja (nem csak) az ott lakókat.
- A legfinomabb fagyilaltot Neu-Ulmban a *Petrusplatz* és a sziget között lehet kapni, a döner/gyrosról megoszlottak a vélemények, de az ulmi *Rathaus Kebap* sokáig nyitva van, az állomás előtti aluljáróban is ínycsiklandozó az arab pizza. És lehet reménykedni, hogy az *Inseln* lévő *Tagblatt* nem változtat a szokásán, azaz a továbbiakban is éjjel fél áron adja az ételeket. Itt lehet a legjobbakat buliból hazafelé enni...
- Mosást a kollégiumi közös mosókonyhákban lehet elintézni. Mindenki gyűjtse az 50 centeseket, mert csak azokat fogadja el a gép. A templommal szemben lévő sétálóutca elején van egy bank, ahol van egy pénzváltó automata, itt lehet jó sok ötvenest beszerezni. Érdeemes kipróbálni a régi mosógépeket, mert néhány az új mosásnál nem nul-

lázza le a számlálót, így ha ügyes vagy, három mosást kettő árából tudsz kihozni. És így megspóroltad egy sör árát!

- A tárgyfelvétel az első hónapban káosz. Náluk nincsen Neptun rendszer, helyette ki-mazsolázod a honlapról, hogy mikor milyen tárgyak vannak, és a Tutoroddal megbeszéled. Az adminisztrációt ő indítja el. Azért a negyedik hétre illik dönteni, de ezért majd Herr Tutor úgyis rágja majd a füled... amúgy a tárgyak jó része németül van, de az angol nyelvre való nevelés miatt sok tárgynál vagy az előadás nyelve, vagy a diasor, vagy mindkettő angol nyelvű. Van nemzetközi kurzus is, ez angolul folyik.
- VIR-esek és gazdinfosok, figyelem! Egy kis tárgyajánló: a *Kommerziel Programmierung* németül van, de igazából csoportmunka az egész, és programozni kell X++-ban, tehát nincs nagy szükség a német nyelvre, viszont jó gyakorlatot ad. A *Geschäftsprozesse und IT-Anwendungen (GITA)* viszont már több németet kíván, hasonlók a magyar VIR nevezetű tantárgyakhoz, csak több gyakorlattal, és ezért érdekesebb is (még az ARIS is élvezetesebb!). Nem kell megijedni, hogy más tárggyal van együtt a vizsga, a tanárok kompromisszumképesek, nyugodtan vizsgázhatsz külön, csak ebből a tárgyból. A *Projektmanagement* tárgy tanára az egyik legsegítőkésebb tanár az egész főiskolán, németül beszél, angol a fólia. Kár, hogy a vizsgán el lehet úszni az idővel, ha nem tudsz olyan jól németül... Ja, és még egy jó tanács: Németországban sem egyszerűbb összehozni egy hármast, mint nálunk, de mégis rossz jegynek számít. Tessék csak többet tanulni!
- A sörök közül a *Weizent* (búzasört) az emberek vagy utálják, vagy szeretik, ezt majd kitapasztalod. Én imádtam, de a végére azért már jól jött egy sima pilseni. Érdemes kipróbálni a német sörkocktélókat (banán+Weizen, sör+kóla...), ha másért nem, akkor a megbotránkozásért.
- Tárgyak felvételénél figyeljete oda, hogy mit hova vesztek fel! A főiskola három kampuszából kettő mondhatni a városhatáron kívül van, így nem öt perc átsétálni oda. (A-K épület: központ, M-P: Böfingen, Q-T: Eselsberg). Ezen felül a gazdasági informatikusok technikai képzése Ulmban, a gazdasági viszont Wiley-től egy percre, Neu-Ulmban folyik (ez a szak az Ulmi és a Neu-Ulmi Főiskola közös projektje).

- A Google Maps műholdképei Ulmról elavultak, hiányzik róla a Hochschule Neu-Ulm épülete, a városközpontban is felhúztak pár új épületet.
- Internetre a kollégiumban ne nagyon számítsatok, ugyanis az internetet a diákok osztják ki. Ők viszont néha az egyetemre járnak, és mivel nekik később kezdődik/végződik a tanítás, így előállhat az az kellemetlen eset, hogy te régen interneteznél, ellenben ők meg még otthon nyaralnak. Az iskolában külön engedély kell, az ulmi könyvtárban azonban ingyenes az internet. Ha már a kollégiumban is kaptatok jogosultságot, akkor figyeljetek oda a szabályokra, könnyen letiltják az embert (aztán majd visszakapod, csak sikerüljön elérni az *Internettutort*, és találj elég kamu-hamut, amit a fejedre szórhatsz a sajnálkozó és fogadkozó levelekben).
- Regisztráljatok a Facebookon, és szerezzetek be egy Skype-ot! Szinte minden saját programot ezen keresztül szerveztünk meg magunknak. És sok program lesz, hidd el... néha egy kicsit örültek is...

- Az árak a magyarokhoz igen hasonlóak, ruha, ennivaló szinte egyezik, a gyenge forint miatt néha még olcsóbb is volt, mint idehaza. Ami drágább, az a pékáru, mert azt szinte csak privát pékségeknél lehet venni, és azok bizony megkérik az árát. A szórakozóhelyek sem olcsóak, és ne is reménykedjetez benne, hogy a magyar olcsó sörözőkhöz hasonlót találtok majd valahol a városban. Hacsak nem a kollégium aljában vagy a Studenten Cafében. Ezek után a havi 5-600 eurós kiadás teljes mértékben reális tud lenni, persze attól függ, hogy milyen hobbiknak hódolsz, mennyi sört iszol, és hogy hova kirándulsz el a többiekkel.
- A hazai ízek kedvelőinek: nem találtok rendes tejfölt, és a magyaros fehérkenyeret is csak ritkán lehet találni (Stuttgartban van egy nemzetiségi piac, ott van egy magyar stand). Ellenben minden, ami paprikás, az magyaros néven fut, esetleg „puszta” jelző alatt, persze ezek a hazaiakhoz képest egy kicsit gyengébb ízűek. És kérek valakit, hogy kóstolja meg helyettem a „vegetarisch Gulasch”-t, mert az bizony nem hamis gulyás. Előre is köszönöm!
- Ha szakmai gyakorlatban gondolkozol, kezdj időben jelentkezni, mert kifutsz az időből! Az átfutási idő a cégeknél minimum egy hónap, valahol a kezdés előtt fél évvel kell jelentkezni!

- A szelektív hulladékgyűjtés kicsit máshogy megy, mint nálunk. Az itthon is ismert szokásos üveg, papír konténer az utcán vannak elhelyezve, azonban az otthoni szemétyűjtés további három szemetet követel meg. Egy megy a biohulladéknak, egy az úgynevezett sárgászakos szemétnak és egy a maradéknak. A bio magától értetődő, a boltokban lehet kapni lebomló papírszakokat hozzá. A szokásos szemétnak (*Restmüll*) megy az, ami a többibe nem, nem is ez érdemel további magyarázatot. Nem úgy a *Gelben Sack* rendszere, amire még egy élet is kevés, hogy kitapasztald, minek is kéne belekerülnie. Ebbe jönnek a még vegyileg újrahasznosítható dolgok, mint például a mindenféle műanyag, csomagolópapír, tetrapak, celofán és alumíniumfólia. Majd kapsz papírt, mely leírja ezeket, de nyugodj meg, a németek se tudják ezt pontosan. És még valami: figyelj oda, hogy a legtöbb műanyag palackot (még az itthon eldobhatónak mondottakat is) visszaváltják, és igen sok pénzért, így ajánlatos nem nagyon kidobálni őket!
- Szeretném eloszlatni a sztereotípiákat: a németek igenis tudnak szórakozni (különben nem lenne minden második hétvégén valamilyen (sör)fesztivál), a lányok nem olyan csúnyák (azért egy műszakis főiskolára méssz, szóval ne legyen hiú reményed, mozdulj ki néha!), és nem mindenki szereti a sört!
- A Lakótársat keresünk (*L'auberge espagnole*) című Erasmus-film kiutazás előtt ajánlatos, utána viszont kötelező. Ez csak nekünk, Erasmusosoknak készült, akárki akármit is mond. Mert mi igazán értjük. Mert mi igazán át tudjuk érezni. Mert mi átéltük...

Remélem, tudtam valamennyit segíteni neked. Most már csak annyit mondhatok, hogy érezd jól magad, szórakozz, használd ki, hogy Németországban vagy, és ne csak angolul beszélj! Ja, igen, és egy kis tanulás is belefér. De ne túl sokat...

Albert Alex
alal@t-online.hu

